

מ"ת 9277/02/21 - מדינת ישראל נגד אביב ווקנין, דרור ווקנין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 9277-02-21 מדינת ישראל נ' ווקנין(עציר) ואח'
מ"ת 9247-02-21 מדינת ישראל נ' ווקנין(עצור/אסיר בפיקוח)

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשים	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד יפית דרי
נגד	
משיבים	1. אביב ווקנין
	ע"י ב"כ עו"ד נעאמנה
	2. דרור ווקנין

החלטה בעניין משיב 1

1. ביום 29.6.21 נקבע כי קיימות ראיות לכאורה בתיק זה. בדיון שהתקיים במועד זה נדחה הדיון לקבלת תסקיר לצורך בחינת חלופה.
2. בתסקיר שירות מבחן שהתקבל בבית משפט ביום 3.8.21 שרות מבחן לא בא בהמלצה על המשך מעצרו של משיב 1 בפיקוח אלקטרוני או שחרורו ממעצר.
3. ביום 31.8.21 ב"כ משיב 1 ביקש מבית המשפט לעיין מחדש בהחלטה לראיות לכאורה. נטענה טענה של פער בין התיעוד של העימות של המשיבים לבין הרישום שערך השוטר שרשם את פרוטוקול העימות. דבר המשליך על ההחלטה לקיומן של ראיות לכאורה.
4. ב"כ משיב 1 טען כי בית משפט ביסס את החלטתו לקיומן של ראיות לכאורה בין היתר על תשובת משיב 1 בעימות שתועד בכתב לפיו הוא מאשר כי בסרטון הוא מזהה את הרכב ואת עצמו, דוח עימות עמוד 2 שורה 17-18. כאשר בצפייה בדיסקים והשוואה של הדיסק צילום חזותי לבין תיעוד העימות יש הבדל.
5. לטענת ב"כ משיב 1, משיב 1 הכחיש מכל וכל בחקירה אמרות בע"פ אלו וזועק לחפותו.
- לטענת ב"כ משיב 1 אין ביסוס בחומר הראיות לעובדות כתב האישום. לגבי המחת"ק והאיכון, לא ניתן לעשות שימוש

עמוד 1

בראיה זו שכן לא הוגשה באופן של הגשת ראיה מוסדית ואין חוות דעת מומחה. בכלל המחל"ק והאיכון הן לזכותו של משיב 1 ולא לחובתו.

לטענת ב"כ משיב 1 לא מזהה את עצמו בסרטון. כן המשיב הנוסף, אחיו. אף הוא לא מזהה את משיב 1 בסרטון. כמו כן לטענתו אין עד ראיה שקושר ו/או מפליל את משיב 1 בביצוע העבירה או בנוכחות בזירה. וכן אין עד ראיה ו/או עד שמזהה את הדמויות בסרטון ו/או התוקפים בסרטון.

בנוסף טען כי הקורבן הכחיש כי הותקף, הקורבן לא מסר כי זיהה את תוקפיו. וכן אין ראיה חפצית ו/או פורנזית שיש בה כדי לקשור ו/או להפליל את המבקש.

6. ב"כ המבקשת הגישה תשובתה לבקשה לעיון חוזר, בה טענה כי מסרה את חומר הראיות לידי ב"כ משיב 1 מספר פעמים. ככל שרצה יכול היה לצפות ב"כ משיב 1 בסרטוני החקירות וכן במעמד דיון בראיות לא העלה ב"כ משיב 1 כי קיים חוסר בדיסקים. באשר לטענה של חוסר התאמה השיבה ב"כ המבקשת כי אכן קיימת טעות קולמוס בפרוטוקול חקירת העימות במילה אחת: "מאשר" בשורה 18 לעימות. אך לטענתה אין מדובר ב"הפתעה" או ב"גילוי עובדות חדשות" שכן לא נטען בבקשת המעצר ואף לא בטיעונים לראיות בכתב ובע"פ כי המבקש זיהה את עצמו ואת הרכב. לטענת ב"כ המבקשת זו הסיבה שכתבי האישום הופרדו, כיון שהמשיב הנוסף, אחיו של משיב 1 אכן אישר כי אחיו עבד עימו באותו היום.

ב"כ המבקשת ציטטה את גרסאות משיב 1 וגרסת אחיו בבקשת המעצר, לטענתה לאור האמור אין כל קושי ב"פער" לכאורה בין הסרטון לבין תיעוד העימות. באשר ליתר טענות ב"כ משיב 1, טענה ב"כ המבקשת כי השיבה אליהן במסגרת טיעוניה לראיות. כן הוסיפה כי גם "הפער" שציין ב"כ משיב 1 הינו מינורי שכן בהזדמנות אחרת טען משיב 1 כי ייתכן ועבר במקום באותו היום ומשכך לא קיים שינוי קרדינלי היות ולא נשללה נוכחותו לחלוטין על ידו. לפיכך, טענה ב"כ המבקשת כי אין בטענות ב"כ משיב 1 לכדי "גילוי עובדות חדשות" או "נסיבות חדשות" אלא חזרה על טענות קודמות. ההבחנה כי קיים "פער" בשל מילה אחת בין פרוטוקול חקירת העימות לבית הדיסק, "פער" שלטענת ב"כ המבקשת היא לא הסתמכה עליו בשום שלב ובגינו כאמור הופרדו האישומים.

7. בדיון מיום 14.9.21 חזר על טענותיו ב"כ משיב 1. לטענת ב"כ משיב 1 ההחלטה בעניין הראיות מבוססת על אמרה שהיא בעלת משקל משמעותי ההחלטה התבססה על דו"ח העימות ולא ניתן להתעלם מזה.

8. לעניין החלופה טענה ההגנה, שהתקבל התסקיר רצוף אי דיוקים שלא ברור איך שירות המבחן הגיע לאותן מסקנות עובדתיות ומשפטיות. שירות המבחן פסל את החלופה של אמו של המשיב ובת הזוג. בניגוד לתיק אחר של המשיב משנת 2019. כאשר אותן מפקחות בתיק אחר, אושרו ע"י שירות המבחן לפקח על המשיב. נעשו ניסיונות טיפול לאורך השנים שלא הועילו והם מדברים על זה שהטיפול לא צלח. שירות המבחן לא התייחס לעובדה שבשנים 2018-2019 היה המשיב בטיפול משמעותי דרך רש"א, כאשר הם מצוטטים שיש הפנמה, הבנה, הכלה, טיפול. כל מה שקצינת המבחן כתבה נרשם הפוך. שירות המבחן רשם כי יש מסוכנות בניגוד למסמכים המעידים על הליך טיפולי. בנוסף, נפגע העבירה מצוי כעת בכלא, כך שהמשיב אינו יכול לסכן אותו.

9. לעניין החלופה טענה המאשימה כי היא מתנגדת לשחרור המשיב. המבקשת לא הגישה ערר על החלטת בית המשפט לשחרר את המשיב 2 לאור הבדליים מהותיים בניהם. רישומו האחרון של המשיב 1 הוא מחודש מרץ 2021 שאז הוא הורשע ונדון בתיק אחר וריצה מאסר במקביל למעצרו. למשיב מרשם פלילי מכביד.

שירות המבחן בתסקירו קבע כי קיימת רמת מסוכנות גבוהה. באשר למפקחות, שקבע שאין יכולות לאיין מסוכנות.

דין והכרעה

10. בראשית הדברים, אציין כי החלטה זו עוסקת בעיון חוזר. אין בעיון חוזר אפשרות לפתוח את הדיון בראיות כולו ולטעון טענות שנדונו כבר והוכרעו. נוכח האמור תתייחס ההחלטה רק בטענה, לה ניתן היתר לעיון חוזר. טענה זו היא ממוקדת ומתייחסת לפער האמור בכתיבת החקירה ע"י החוקר לבין תיעוד מצולם של החקירה. בית המשפט יציין כי אכן קיים פער כזה ולא רק בהתייחס לשאלה במחלוקת לגבי אישור המשיב כי היה במקום אלא גם לנושאים אחרים שהם שוליים לקיומן של ראיות לכאורה. ברור מאליו כאשר יושב חוקר ורושם את הדברים בזמן אמת ואינו מתמלל הקלטה מן הסתם הוא רושם את שנקלט בחושיו. הוא גם אינו יכול לתעד כל מילה שנאמרת שכן מהירות הדיבור במציאות מהירה יותר מהמהירות שיכול אדם להקליד מילה במילה. במיוחד הדברים אמורים לגבי אנשים המבצעים תפקידים בהקלדה שאינם קצרנים. רואים זאת גם בסרט שהשוטר שמקליד את הדברים מנסה לתעד את כלל הדברים שנאמרים ולמעשה עושה ככל שהוא מצליח, מידי פעם ניתן לראות כי השוטר המקליד עוצר את השיח על מנת להקליד.

11. ברור גם כי התיעוד שיש ברישום החקירה אינו תואם את שנאמר בעימות בין האחים, לכך גם הסכימה המאשימה. בית המשפט יציין כי הצדדים הסבירו את הפער מנקודת מבט שונה. המאשימה טענה כי מדובר בטעות קולמוס. בעוד הסנגוריה טענה כי הדבר נעשה במזיד לצורך הפללת המשיב. אציין כי אני רואה צורך להכריע בשאלה זו בשלב הנוכחי והדבר יעשה ככל שבית המשפט יידרש לשאלה זו במסגרת התיק העיקרי לאחר חקירה נגדית של חוקרי המשטרה.

12. לאחר שבית המשפט עיין שוב בחומר החקירה צפה בחומר המתועד אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה גם אם בית המשפט מתעלם לחלוטין מהרישום בחקירה שהמשיב מאשר כי היה במקום. בהתייחס לשאלת נוכחות המשיב במקום. קיימות שלוש ראיות המעידות על הימצאות המשיב במקום. כאשר ראיות אלו גם מעידות כי המשיב שיקר ברגל גסה בחקירתו במשטרה בכל הקשור במניע לביצוע העבירה.

13. סרטון חקירה של משיב 1 (להלן : אביב)

- 07:35 כשהחוקרת שואלת אותו אם הוא מסוכסך, אביב עונה לא שידוע לו. לשאלה אם היה סכסוך בעבר, הוא משיב "לא שידוע לי".

- 15:33 לשאלת חוקר אם היו לו אירועים חריגים בכלא אביב משיב שניסו לרצח אותו ולא היה מעוניין להרחיב בעניין.

- 18:55 אביב אומר שיכול להיות שעבר ברחוב "סהרון" אך לא תקף.

14. סרטון עימות

- זמנים בהם המשיב 2 (להלן: דרור) מאשר שזה הרכב שלו בסרטון: 3:28, 6:24, 6:45, 08:40 וב 14:08

(המשיב 2 אומר בסרטון זיהיתי את עצמי יוצא מהאוטו אך לא תקפתי).

- דרור מאשר שאביב יכול והיה איתו: 03:53 (דרור אומר שאביב היה איתו באותו יום) 04:15 (אביב אומר שיכול להיות שהיה עם אחיו באותו היום), 15:26 (אביב אומר שאם עבר שם או ירד להשתין או לזרוק משהו זה לא אומר שתקף אף אדם).
- אביב מעלה תזה שאנשים מהרחוב יכול להיות שהם התוקפים: 08:46 דרור אומר אולי באו מאחורה ואז מוסיף אביב ואומר אולי זה אחרים. 14:38 אביב אומר אולי באו מאחורה.
- אביב אומר שאין לו שום סכסוך עם המתלונן: 09:58 "אני אין לי איתו שום דבר" 10:12 "אין לי סיבה לפגוע בו".

15. סרטון האירוע

על מנת להבין את האירוע צריך לצפות בתיעוד המצולם של האירוע האלים. בדקה 10.28.17 רואים את רכב נעצר באותו רגע יש ברחוב 2 אנשים. אדם בחלק הקדמי של הרחוב העובד על המדרכה. במרכז הרחוב הולך על המדרכה נפגע העבירה. מלבד זאת אין אף אחד ברחוב. מהרכב יורדים שני אנשים. בדקה 10.28.19 רואים שמי שירד מצד הנוסע רץ לכיוון נפגע העבירה עם חפץ בידו מכה אותו עם אותו חפץ נפגע העבירה מתמוטט ונופל על הרצפה. האדם שירד מתא הנהג רץ לחלק האחורי של הרכב. אז מגיעה משאית שנעצרת אחר הרכב ממנו ירדו השניים. לא מצליחה לעבור ומתחילה בנסיעה לאחור. (כל העת רואים את מי שירד מתא הנוסע מכה את נפגע העבירה) בדקה 10.28.39 רואים את הנהג רץ עם חפץ והוא מתחיל להכות את נפגע העבירה ביחד עם הנוסע. בדקה 10.28.54 רואים את השניים עולים לרכב ונוסעים מהמקום. לציין כי האדם שעבד במדרכה כאשר מתחילה התקיפה מתחיל להתרחק מהמקום יוצא מהפריים בדקה 10.28.53 וחוזר לפריים ב- 10.29.13.

16. נוכח מה שנראה בסרטונים ניתן לקבוע כי תזת המשיבים כי יתכן שמישהו ברחוב הוא התוקף ולא הם. היא תזה שאין לה שום אחיזה במציאות. ראשית, אין אף אחד ברחוב שיכול היה לעשות זאת. שנית, גרסתו השקרית של המשיב לעניין המניע. המשיב טען בחקירותיו כי אין לו שום סכסוך עם המתלונן. מדובר בגרסה שקרית שמטרתה אחת להרחיק את המשיב מאירוע התקיפה. בבית המשפט במסגרת בקשה לחומר חקירה וכן מכתב ששלח המשיב לבית המשפט עולה כי נפגע העבירה תקף את המשיב תקיפה חמורה. לגרסה השקרית משקל רב בשלב הראיות לכאורה שכן מטרתה היחידה היא הרחקתו מהאירוע דבר המתברר כשקר גס.

17. בסרטון רואים בצורה ברורה ומפורשת כי מי שירד מהרכב הם התוקפים. זיהוי הרכב הוא ברור. דרור מודה כי מדובר ברכב שלו. דרור מאשר באמירותיו וכן בעימות כי אביב היה איתו בבוקר אותו יום לצרכי עבודה. המשיב בעצמו אומר כי יתכן שהיה ברכב אך לא תקף. העובדה כי המשיב כופר באמירותיו כי תקף את נפגע העבירה, אינה יכולה להיות הראייה הבלעדית על פיה יקבעו הראיות לכאורה. כלל הראיות מביא לתמונה כוללת שמעידה על מעורבות המשיב באירוע ושקריי הגסים מחזקים את הראיות כנגדו, ודאי שבשלב הזה של הדיון.

18. לסיכום שאלת הראיות לכאורה. לאור הראיות הללו אני סבור כי לצורך ההליך הדיוני הנוכחי די בראיות אלו לצורך קביעה כי מתקיימות ראיות לכאורה.

19. לשאלת חלופת המעצר שירות המבחן ציין כי רמת הסיכון להישנות עבירות היא ברמת סיכון גבוהה. שירות המבחן

לא מצא את המפקחות כמתאימות למשימת הפיקוח נוכח התייחסותן לביצוע העבירה והעובדה כי לתפסתן הן רואות את הפגיעה במשיב היא מנפגע העבירה ולא ההפך. שירות המבחן ער לעובדה כי המפקחות שימשו בעבר מפקחות על המשיב ולדבריהן לא היו הפרות. בית המשפט מתרשם כי העובדה שלא נמצאו מתאימות לפקח על המשיב קשורה בכשלים הקשורים במשיב ולא במפקחות כפי שהציג זאת ב"כ המשיב.

20. בית המשפט אמור לתת אמון במי שהוא משחרר. כי ניתן לאיין את הסיכון מהמשיב והוא ישמור על תנאי המעצר. בתיק הנוכחי נוכח התייחסות המשיב לאירוע, לפיו האירוע הוא בעקבות תקיפת נפגע העבירה במשיב בבית האסורים, דבר המחלחל גם לגישת המפקחות, קיים קושי ממשי כי תנאי המעצר ישמרו ע"י המשיב.

21. התסקיר של המשיב הוא שלילי מאד ונראה כי תכונות השיקום אליהם כיוון ב"כ המשיב לא הועילו. ההפך גם לאחר שהמשיב היה בתוכנית השיקום של רש"א, שירות המבחן והרווחה ברשות המקומית נראה כי המשיב ממשיך לעבור עבירות כפי שניתן לראות במרשם הפלילי של המשיב וכן בעבירה הנוכחית. עברו של המשיב בהתייחס לגילו הוא מכביד מאד המשיב ריצה עונשי מאסר דבר שלא הרתיע את המשיב ולא יצר למשיב גבולות להימנע מביצוע עבירות. אין לבית המשפט אלא להצטער על כך. אינדיקציות העולות מתסקיר שירות המבחן למסוכנות המשיב תלויות מעשיו של המשיב ובשורה התחתונה נראה כי המשיב לימד על עצמו כי הוא לא ראוי לאמון בית המשפט. כאשר התסקיר הוא כל כך שלילי בית המשפט יורה על שחרור המשיב רק מטעמים מיוחדים. לא מצאתי כי במקרה הנוכחי קיימים טעמים מיוחדים בוודאי שתוכנית השיקום שעבר המשיב מעידה על כשל חשיבתי, קוגניטיבי. במבחן התוצאה השיקום אליו כיוון הסנגור לא צלח.

22. לפני סיום, אני מבקש להתייחס למכתבים ששלח המשיב לבית המשפט שלא באמצעות סנגוריו. בית המשפט יאמר כי הוא ער לקשיים של המשיב בבית העצורים. העובדה כי המשיב מותקף במסגרת רשות בתי הסוהר היא מדאיגה ביותר. על שירות בתי הסוהר לתת מענה ביטחוני והגנתי למשיב ולא ניתן לקבל אפשרות של פגיעות פיזיות חוזרות ונישנות במשיב. קצין האסירים מתבקש לקחת לתשומת ליבו את הצורך לדאוג לכך שלא תקרה פגיעה פיזית נוספת במשיב.

23. ביום 04.10.21 הודיע ב"כ המשיב בכתב, כי הוא מציע חלופת מעצר נוספת של הוסטל המנוהל ע"י דוד אגייב. המשיבה התנגדה לחלופה. אני סבור כי לאור הסיכון שנקבע בעניינו של המשיב חלופה המוצעת אינה יכולה לאיין את מסוכנות המשיב ובכך סגי.

24. סוף דבר אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ב, 10 אוקטובר 2021, בנוכחות הצדדים.